

medens Indiens repræsentant, støttet af Guineas repræsentant, talte imod at give det prioritet, idet de henviste til ønskeligheden af, at det indiske forslag, som de fandt mere relevant, beholdt sin prioritet.

Den svenske repræsentant (Undén) sagde, at komiteens overvejelser vedrørende det indiske, engelsk-amerikanske og andre resolutionsforslag endnu ikke var tilendebragt. Vor resolution, sagde han, udtrykker ikke noget om værdien af et *de facto* moratorium eller om betydningen af at afslutte en traktat som en betingelse for indstilling af forsøgene. Den antyder ikke nogen løsning af problemet. Den er et spontant udtryk for den uro og bekymring, som den offentlige mening i vore lande nærer i betragtning af risikoen ved den meget betydelige mængde radioaktivt nedfald, som vi frygter vil blive resultatet af den gigantiske prøve. Det forekommer os, at en appel i dette tilfælde hverken behøver argumentation eller diskussion.

I besvarelse af en udtalelse af Guineas repræsentant beklagede han dennes ringe viden om Sverige, såfremt han troede, at det svenske folk var besat af den kolde krigs mentalitet. Det var forståeligt, om Guineas befolkning var særlig følsom over for atomsprængninger på afrikansk territorium. Guineas repræsentant burde kunne forstå det, om vore folk i Norden følte sig særlig udsat under monstrøse eksplosioner i det arktiske område. Forslagsstillerne til denne resolution havde ingen taktiske motiver, sagde han.

Den iranske repræsentant (Vakil) gjorde bl. a. opmærksom på, at forslagsstillerne uden undtagelse alle havde stemt for plenarforsamlingens resolution 1379 (XIV), som opfordrede Frankrig til ikke at realisere sin erklærede hensigt om at ville bringe en bombe til eksplosion over Sahara. Vort formål, sagde han, nu som i 1959 var blot at skåne verden for ukendte farer.

Den ceylonesiske repræsentant (Malalasekera) opfordrede til, at atommoratoriet skulle genoptages straks, og at et moratorium snarest muligt skulle følges af en traktat om forbud mod forsøgene. Under normale omstændigheder ville vi have anledning til at anerkende, at atomforsøgene var en del af spørgsmålet om nedrustning og skulle

behandles som sådan, sagde han. Men under de nuværende forhold var det ikke således. Medens disse forberedelser finder sted, medens lagrene fyldes med stadig mere ødelæggende våben, er der ingen mening i at drøfte nedrustning. Der vil ikke være noget godt klima for forhandlinger. Derfor opfordrede den ceylonesiske delegation til en genoptagelse af moratoriet.

Den islandske repræsentant (Thors) sagde bl. a., at man måtte begynde med begyndelsen: lad os først prøve at fjerne faren ved 50 megatonsbomben, derefter tage det indiske forslag op og til sidst spørgsmålet om en traktat. Frem for alt: lad os tale, før bomben har talt.

Den norske repræsentant (Engen) redegjorde for de norske motiver til at være medforslagsstiller og omtalte den bekymring, som de arktiske sprængninger havde vakt i Norge. Han stillede formelt forslag om, at resolutionen med opfordring til Sovjetunionen om ikke at bringe den bebudede sprængning til udførelse blev sat til afstemning samme eftermiddag.

Efter en proceduredebat, hvorunder der fra østlig side blev rettet angreb på forslaget som en „manøvre i den kolde krig fra NATO-blokkens side“, trak den norske repræsentant sit forslag om afstemning tilbage.

De otte forslagsstillere accepterede et ændringsforslag fra indisk side, hvorved to indledningsparagraffer udgik, således at resolutionen blev en kortfattet, højtidelig opfordring til Sovjetunionen.

Modstanderne af at give resolutionsudkastet prioritet bestred, at man kunne afbryde debatten om punkterne 73 og 72, som endnu ikke var tilendebragt.

Den danske repræsentant (Hækkerup) udtalte for klarheds skyld den 24. oktober ved mødets indledning, at resolutionsforslaget stadig var i komiteens hænder.

Den iranske repræsentant (Vakil) påpegede den 25. oktober, at resolutionsforslaget var hastende, og at det ikke repræsenterede nogen logisk afslutning på debatten. Komiteen burde derfor midlertidigt udsætte debatten for øjeblikkelig at behandle det nævnte resolutionsforslag.

Formanden (Amadeo) satte efter en fornyet proceduredebat det iranske forslag om